

Cerkvica na Rožniku

Šopek

slovenskih narodnih pesmi
za citre in petje priredil
Ivan Kiferle ~ v Ljubljani 1935.

Vsebina:

1. Oblaki so rudeči.	9. Drešmentanecitre.
2. Barčica je splavala.	10. Večerni zvon.
3. Ko so fantje proti vaši šli.	11. Slovo.
4. Zagorska.	12. Zimski večer.
5. Lansko leto sem se oženil.	13. Petje, božji dar.
6. Sirota.	14. Mladi jadranski stražarji.
7. Teče voda, teče.	
8. Jaz pa pojdem na Gorenjsko.	15. Rožnik.

Ljubljana 1935.

~ Tisk Univerzitetne tiskarne v Ljubljani.
Vse pravice pridržane.

1. Oblaki so rudeči.

Počasno
mf

Za citre priredil Ivan Kiferle.

O - bla - ki so ru - de - či, kaj nek' po - me - ni - jo? Da

usi ti mla - di fan - tje, na voj - sko poj - de - jo. Da

usi ti mla - di fan - tje, na voj - sko poj - de - jo.

2.

Prešmentana kašarna,
Prešmentano pero,
Ki sta me zapisala
K vojaškemu stanu.

4.

Vojaški boben poje,
In fantje vriška jo.
V slovo prijetlóm svojim,
Roke še stiskajo.

3.

Dovolj sem se že skrival,^{*)}
Ne bom se skrival več.
V vojašnico sam pojdem,
Če pridem tud' pod meč!

5.

Korakajmo pogumno,
Zapojmo si še vmes.
Souražnik naš že čaka;
Oj, fantje, zdaj bo ples!

Opomba: V prejšnjih časih so morali vojake služiti 8, 12 do 16 let. Zato so se zreli mladečki vojašcine bali in se skrivali. Biriči so jih zalezovali in lovili. Navadno so vjetemu skrivaču porezali gumbce pri hlačah, da jih je moral držati in mu je bil morebitni nadaljni beg otežkočen.

2. Barčica je splavala.

Amerno *mf* *f* *f* *f* *f* *f*

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Fan. tje so po va. si šli, ljub. ce ni. so več na. šli. Le od

kra. ja proč, le od kra. ja proč, saj ne ur. ne. mo, se več. Le od

kra. ja proč, le od kra. ja proč, saj ne ur. ne. mo se več.

2.

Barčica je splavala
Dekle pa xajokala.
O, ne jokaj, o ne jokaj več,
Če se prav ne vidimo več.

3.

Barčica po morju gre,
Dekle umiva si roke.
Ona umiva, umiva si roke,
Grenke toči xdaj solze.

Izšlo je 12 zvezkov. Trinajsti zvezek ima naslov „Venec jugoslovenskih pesmi za citre in petje.“ (Ta zvezek ima 2 lista več nego drugi.) Štirinajsti zvezek ima naslov: „Saljive pesmi za citre in petje.“ Petnajsti zvezek „Grájski odmevi“ za citre so: valčki, polka „Jugoslovánka“ in koračnica „Našim bratom.“ Izšle so tudi tri pesmi za citre in petje: 1. „Jaz bi rad rudečih rož,“ 2. „En starček je živel,“ 3. „Ti si urce zamudila.“ „Jadransko morje“ in „Aljažev

3. Ko so fantje proti vasi šli.

Gorenjska narodna.

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Počasi.
mf

f

Ko so fan-tje pro-ti va-si šli, le-pe pe-smi so pre-pe-va-li.

mf

Jaz pa ni-sem pel, ni-sem bil ve-sel, pa tudi ž njimi jaz ni-sem šel.

p

mf *počasneje*

Jaz pa ni-sem pel, ni-sem bil ve-sel, pa tu-di ž nji-mi jaz ni-sem

mf *kakor v začetku*

šel. Šel sem tja pod znano okence; moje ver-ne, drage, ljubi-ce.

p

mf

O-na mirno spi, o-na slad-ko spi in se nič več ne pre-bu.

5

pp *p* *počasneje*

di. O. na mirno spi, o. na sladko spi in še nič več ne prebu di.

pp *mf* *mf*

kakor v začetku

Pojdem tja na grob ze-le-ni, z rožca-mi ves poša-je-ni; vtrgam rožmarin,

f *mf* *mf*

ze-len rožma-rin, na mo-jo lju-bo drag spo-min. Vtrgam rožmarin,

f *mf* *počasneje*

ze-len rožma-rin, na mo-jo lju-bo drag spomin.

„Oj Triglav moj dom“ je priloga desetemu zvezku. V tem zvezku je tudi znamenita zgodovinska pesem „Krinjsko Frankopanka.“ Uspo da teh dveh odličnih junakov odseva iz besedi te pesmi. Kdor lju bi svojo zemljo in kdor neče biti rob, temu krvnik glavo jemlje, on

4. Zagorska.

Dočasni

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Pa bom šel na pla. nince, pla. nince, pla. nince, Pa bom šel na pla.

.nin.ce, na ušo.ke go. re. Pa bom sli.šal zvo. ni. ti, zvo. ni. ti, zvo.

ni. ti. Pa bom sli.šal zvo. ni. ti Za. gor.ske zvo. ne.

2.

Pa Zagorski zvonovi, prav miło pojo
Oh, ne mara preljudo k pogrebu neso.

4.

Pa zvoniti bom pustil, kropiti pa ne,
Saj kropile jo bodo le moje solze.

3.

Pa čeprav jo nesejo, le naj jo neso;
Saj ne bude več dolgo, ko pojdem za njo.

5.

In zagreble jo bodo le moje roke.
Okrog groba zašadil bom rosiče lepe.

v hladan pada grob. Čudno pa je, da je v novejšem času med citraši najmanj zanimanja za ta zvezek. „Petelinčkova ženitev“ pa je priloga „Saljivim pesmam.“

Leta 1920. je izšel en zvezek „Nabožnih pesmi za citre in petje“

5. Lansko leto sem se oženil.

Za vitre priredil Iv. Kiferle.

mf *f*

Lansko le-to, sem se o-ženil, mlado ženko sem do-bil. Le-tos pa mi je že u-

mf

.mr-la, sam Bog več-ni mi jo je vzel Ah! tuj, tuj, tu-ja, ah, tuj, tuj, tu-ja, Sam Bog

pp

več-ni mi jo je vzel Ah! tuj, tuj, tu-ja, ah, tuj, tuj, tu-ja, Sam Bog več-ni mi jo je vzel.

2.

Druzega mi ni pustila,
Kakor dete prav mlado.
Kruhka še ne more jesti,
Dodojit ga nima kdo.
Ah! tuj, tuj, itd.

3.

Pojdem tja na grob zeleni,
Mojo ženko gor budit.
„Ljuba žena, vstani gori
Dajdi dete podojiti!“
Ah, tuj, tuj, itd.

4.

„Mož, moj ljubi, domu pojdi,
Najno dete spi sladko,
Marija ga je nahranila,
Angelci ga zibljejo.“
Ah! tuj, tuj itd.

6. Sirota.

(G. Majcen)

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Počasno

p
Ljubi mo-ji otro-či-či, vaša se-strica naj bom! Nimam a-te-ja, ne

mf *f* *Malo hitreje*
mame in ne vem, kje moj je dom. Ti si ūma-zana in gr-da, bilo

mf počasneje
bi naš tebe sram, I-di in se pre-o-ble-ci, pojdi k svojim stari-

-šem. I-di in se pre-o-ble-ci, pojdi k svojim stari-šem.

2.

Oh umrlami je mati in očeta ne poznam, krog po svetu se potikam, žalosten sem noč in dan.
Če tako je, tu ostani, sestrica ti naša boš, dosti je prostora v hiši, postelj mehko imela boš.

3.

Pridem v hišo, mi podajo košček kruhka za dar. Hitro dalje mi velijo, ni nikomur zame mar.
Starše bomo naprosili, naj te v hišo vzamejo; zate bomo govorili, in kar treba ti dajo.

7. Teče voda, teče.

(Slovaška narodna).

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Počasi. *mf*

Te - če voda, te - če, cex ve - le - ckij ma - jir; ne - hal si ma

ne - hal, sta - ro - davny fra - jir, nehal si ma ne - hal, sta - ro -

davny fra - jir.

Slovensko besedilo:

1. Kabučale gore,
Kašumeli lesi,
|: Oj mladost ti moja,
Kam si ušla, oj, kjé si? |

2. Časi, mladi časi
Neužiti krasi,
|: Moja mlada leta
Nišo uzila sveta. |

3. Oj mladost ti moja,
Kam si se zqubila!
|: Kakor da bi kamen
Voda potopila. |

4. Kamen v vodi morda
Se še kdaj obrne,
|: A mladost se moja
Nikdar več ne vrne. |

koncem leta 1933. pa še drugi zvezek „Nabožnih pesmi.“ Sedaj pa je izšel zvezek: „Sopek slovenskih narodnih pesmi za citre in petje.“ za naše citraše.

Pripravljenih je za izdajo še več lepih, domačih, nabožnih pesmic za citre in petje; toda odjemalcev primanjkuje. Ždi še, da nekaterim mladim, modernim citrašem tuji slani in neslani „šlagerji“ bolj uga-

8. Jaz pa pojdem na Gorenjsko.

Za citre priredil Iv. Kiferle.

Krepko.

f

Jaz pa pojdem na Go-renj-sko, Jaz pa pojdem jaz pa pojdem na Gorenj-sko, Jaz pa

mf

poj-dem na Go-renj-sko, Jaz pa poj-dem na Go-renj-sko, Jaz pa

f

poj-dem na Go-renj-sko in na Gor-nje Šta-je-r-sko.

2.

! Noben drug ne pojde z mano!
Kakor drobna ptičica.

3.

! S krepeljci bo pot kazala!
S perjem senco delala.

4.

! S kljunčkom mi bo prepevala!
Kratke čase delala.

9. Prešmentane citre.

Za citre priredil Ivan Kiferle.

Veselo.

mf

Pre-šmen-ta-ne cit-re, kak' mi-lo po-jo, prav mi-lo po-

11.

p jo, prav mi-lo po-jo. *f* So me ne zmo-ti-le, še te-be bo-
do, še te-be bo-do pa prav za-resh.

10. Večerni zvon.

Andante *La citre priredil Ivan Kiferle.*
mf

p Ve-čer-ni zvon iz temnih lin, o-bu-ja mi na dom, spo-
-min, na krasne dni, na vsa mla-dost, na vse te-ža-ve, vsa ra-
f -dost. Ko pa nekda-j slovo bom vzel, večerni zvon bo drugim pel. *ritenuto*

11. Slovo.

Pocasnno.

Za citre priredil Ivan Kiferle.

mf *p* *mf*

Po-mla-di vse se ve-se-li; In vsa-ka ptička.
Oj, z Bogom zdaj do ma-či vsi; Po-zdravlje-ni pri

p *f*

žur-go-li. Mo-je sr-ce je za-lo-štno, Ker moram vzeti slo-
ja-te-lji! V slo-vo po-da-jam vam ro-ko, Saj lju-bim vas gor-

p *mf*

vo. Oj srečna, srečna hi-ši-ca, Kjer tek-la mi je zi-bel-
ko. Po sve-žu ho-dil bom samče, Po-znal ne bo-de me nih-

p *f*

-ka. Sem užival sre-čo mladih let, zdaj moram v tu-ji svet.
-če. A v sr-cu no-sil bom spo-min, Da zveš sem Sla-ve sin.

12. Himni večer.

Amerno.

Besede: Simon Jenko.

Za citre priredil Ivan Kiferle.

p *mf*

Poj-di Min-ka, za-pri du-ri; peč s pa-

nja - či mi pod - ku - ri, Luč vsve - til - ki mi na -
- pra - vi; stol moj k pe - či sem po - šta - vi.

2. Semkaj, hčerka, sedi k meni, in kolovrat svoj zaženi.
Pravi mi o bratu svojem, o edinem sinu tvojem.
3. Kak' nam je roko podajal, ko na vojsko je odhajal,
Ti si solzna zdihovala, mati je glasno jokala.
4. Šel od nas je v kraje tuje, koder vojska, smrt gostuje.
Dokaj je minilo časa, da o njem ni bilo glasa.
5. Tretje leto list poslani, nam njegovo smrt oznani,
Od takrat je tvoja mati, bila nehala jokati.
Legla je pa ni več ustala, v Bogu, ošni dan zaspala.

Opomba: Zadnja vrstica se poje od srede naprej.

13. Petje, božji dar.

Besede in naper priredil Ivan Kiferle.

Počasi

Ko je Minka bila mala, peti je že lepo znala. Saj se te - ga je u -
či - la od pre - lju - be mamice. Saj se te - ga je u - či - la od prelju - be mamice.

2. Če je Minka rožce brala,
Ali bratca pestovala.
|: Vedno bila je vesela,
Pela lepe pesmice. |
3. Ko je bila že odrasla,
Čredico je v logu pasla.
|: Tam je glasno prepevala,
Z njo so pele ptičice. |
4. Ko dorasla je v mladenko,
In zavedla se Slovenko,
|: Je pri delu si zapela,
Da je bil vsem kratak čas. |
5. Če je kdaj otožna bila,
Žalost ji srce polnila,
V petju našla je tolažbo.
Saj je petje božji dar.

14. Mladi Jadranski stražarji.

(Besedilo Marije Grošelj.)

Uglasbil Matija Tomc
za citre priredit Ivan Kiferle

Koračnica

Vvod. *mf*

Mi ja. dranski smo stražar. ji, na. še. ga mor. ja ču.

f *mf*

- var. ji, Domo. ljubje naš je brod, vodi najga mlajši rod Mi ja. dranski smo stra.

f

- za. rji naše. ga morja ču. varji, Sveža nam je vsa o. bal, ljub in drag nam, slednji

Konec
ff *Veličastno*

val. ljub in drag nam, slednji val.

Trio: Sedaj Trio potem
Koračnica in Konec

Če so - urag se kdaj prikaže, strne. mo se v mlade straže, Vbojza mo. rje nara.

15.

ščaj, Jadran naš bo ve-ko maj. V boj za mo-rje naraščaj, Jadran

naš bo ve-ko maj. Ko do-ra-stemo še ma-lo, bo za- reš in ne za

ša-lo, Kri bo sr- čnovsak, stražar, dal za morje naše v dar, Kri bo

sr- čnovsak, stražar, dal za morje na-še v dar.

Koračnica
brez uvoda
in konec.

-jajo nego ljubke naše domače slovenske pesniče. Smo pač „zaredni Slovenci!“

V prejšnjih časih so fantje na vasi prepevali slovenske narodne pesmi počasi in razločno, poudarjajoč vsako besedo. V novejšem času pa mnogi prepevajo hitreje narodne pesmi, kar pa ni umestno, saj so narodne pesmi že itak kratke. To opazamo tudi pri nekaterih gramofonskih ploščah. Igrajmo in pojino narodne pesmi rajše počasneje, nego hitreje.

15. Rožnik.

Amerno
*mf**Besedilo in napev priredil Iv. Kiferle.*

Oj Rožnik pre-lju-bi lep košček sve-ta, Si bi-ser Ljub-po ve-jah ze-le-nih nam pički po-jo. Po rozcah me-

f *p* *nekoliko hitreje*

-lja - ne in vsak te po - zna. Na hribcu ze - lenem pa cerkev, sto - de - nih če - bel - ce be - ro. Raz - gled je tu krasen, na mesto in

Amerno
mf *p* *nekoliko hitreje*

ji, Ki v jutranjem soncu le - po se ble - sti. Na hribcu ze - lenem pa Grad, Na hribe, rav - nine, na jug in za - pad. Raz - gled je tu krasen, na

Amerno
mf *počasneje*

cerkev sto - ji, Ki v jutranjem soncu le - po se ble - sti. mesto in Grad, Na hribe rav - nine, na jug in za - pad.

3.

4.

Prijateljev mnogo naš Rožnik ima,
Saj v krasni prurodi, tu mir je doma.
Glej, cerkvica bela in zvonček glasan,
Te vabita gori, na Rožnik krasan.

Pa skalnate stene nobene tu ni,
Zato le na Rožnik brez vsake skrbi.
Že našim očetom priljubljeni kraj
Kreposti njihovihoj, Rožnik nam daj!

